

STRAHOVICKÝ ZPRAVODAJ

- vydává obec Strahovice
- číslo 6/2020
- čtvrtletník

04 HODINOVÝ DŮL

07 SVATOJAKUBSKÁ CESTA

16 PRAJZSKÝ POHÁR

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTKY OBCE

Vážení spoluobčané,

není nic jednoduchého myslet pozitivně, když na nás ze všech stran útočí špatné zprávy. Stačí jen otevřít noviny a člověk má pocit, že celý svět je špatný. Není divu, že se řada z nás bojí nemoci, ztráty zaměstnání a dalších katastrof, které mohou přijít.

A přitom stačí tak málo. Zkusme začít každý den s myšlenkou, jak krásné je být na světě. Rozhlédnout se kolem sebe a poděkovat, že vidíme světlo, slyšíme hudbu, můžeme se nadechnout vzduchu, vidět krásy přírody a prožívat další malé zázraky.

V nedávném období byla většina z nás nucena změnit své zažité zvyklosti, mnoho z nás muselo zpomalit své životní tempo, museli nebo mohli pracovat z domu. Věřím, že mnoho lidí tohoto období využilo a udělalo si pořádek v duši, ve své mysli i v životě, srovnalo si žebříček hodnot. Věřím, že i z tohoto nelehkého období si dokážeme vzít ty dobré skutečnosti, že se dokážeme znovu nadechnout a překonat vše zlé, co se nám třeba postavilo do cesty.

S přáním krásně prožitého léta

*Elen Malchárková
starostka obce Strahovice*

ZAPOJENÍ OBCE STRAHOVICE DO SBĚRU POUŽITÉHO POTRAVINÁŘSKÉHO OLEJE

Naše obec se zapojila do programu sběru použitých jedlých olejů a jejich ekologické likvidace. Tuto službu bude zajišťovat firma Trafin Oil, která umístila v obci tři černo-oranžové popelnice. Dvě popelnice jsou na sběrném místě u kontejnerů na plechovky a sklo v blízkosti Obecního úřadu a jeden kus této popelnice je umístěn za výtahem u budovy mateřské školky.

přístupovat k ochraně životního prostředí. Je velmi důležité olej šetrně zlikvidovat, aby se nedostával do odpadních vod a kanalizace, protože olej vypouštěný do odpadu vytváří hrudky, které na sebe navazují další nečistoty a postupně zhoršují průtok v odpadním potrubí, až může dojít k úplnému ucpání.

Jak můžete použitý potravinářský olej ze své domácnosti likvidovat?

obec Strahovice

1. Nalijte zchladlý potravinářský olej, rozpuštěné sádlo, máslo a jiné jedlé tuky z pánviček a fritáků do PET láhve.

2. Jakmile PET láhev naplníte, upevněte pevný uzávěr a vložte do označené popelnice. Láhev nesmí být o větším objemu než 2 l, aby se vešla do otvoru ve víku.

3. Po naplnění popelnice firma odpad odveze a ekologicky zlikviduje. To znamená, že je provedeno zpracování na biopalivo.

Děkujeme Vám za to, že budete zodpovědně

BLESKOVÁ POVODEŇ UDEŘILA TAKÉ VE STRAHOVICÍCH

Dne 18. června 2020 v podvečer zasáhla naši obec blesková povodeň. Během krátké chvíle se koryto potoka zcela zaplnilo, na některých místech se voda přelila a zaplavila okolní louky, pole, zahrady a také затopila sklepy některých rodinných domků. Děkujeme jednotce SDH ve Strahovicích

a všem spoluobčanům za pomoc při odklizení následků povodně.

*Martina Panocová
redakční rada, zastupitelka*

I STRAHOVICE MAJÍ SVÁ TAJEMNÁ MÍSTA

Sdružení obcí Hlučínska vytvořilo novou interaktivní mapu. Jako jeden ze zajímavých turistických cílů Obec Strahovice přidala „Hodinový důl“. Odkaz: <http://mapy.hlucinsko.com/interaktivni-mapa/>

Jihozápadní část intravilanu obce Strahovice je opředená pověstí o propadlém zámku s nepřetržitým tikotem hodin, který dal části území název „Hodinový důl“. Zřejmě se nejednalo o tikot hodin z propadlého zámku, ale zvuky zřídla vyvěrající

pramenité vody, které se rozléhaly v malé remízce s vysokými stromy a přilehlým rákosím. Tento pramen je jedním z přítoku Strahovického potoka, který protéká středem vesnice, za hřištěm opouští české území a vlévá se do řeky Ciny před polskými Krzanowicemi. Dále pak teče do Odry a končí v Baltickém moři. V okolí zřídla vznikl močál, kde se každým rokem na jaře zazelenalo vysoké rákosí a domov zde našly především žáby. Tento prostor se také stal oblíbeným místem pro dětské hry,

radovánky a různé soutěže. Voda z pramenů Strahovického potoka, jednak z lesa, ale i z Hodinového dolu, byla čistá a průzračná. Potok byl před meliorací lemován starými vrby, ve vodě žila spousta ryb a raků.

Pro nedostatek pitné vody ze studní rodinných domků především na horní ulici „Kolonie“ se začal v osmdesátých letech budovat veřejný vodovod, jehož zdrojem vody se stal vrt v Hodinovém dole s průměrnou vydatností 7,5 l/s. Protože voda splňovala

všechny hygienické předpisy, byla upravována pouze pískovými filtry. Až koncem devadesátých let se začala upravovat i chemicky – chlórem. Dva vodojemy se staly zásobárnou pitné vody pro obce Strahovice, Rohov a Sudice. S odčerpáváním vrtu je jen malá část vody, která odtéká do potoka. Také přilehlý močál se odvodnil a už nejsou slyšet typické žabí koncerty.

*Karel Malchárek
člen Rady obce Strahovice*

POVĚST O PROPADLÉM ZÁMKU VE STRAHOVICÍCH

HODINOVÝ DŮL

Na louce, v blízkosti strahovického lesa, se nachází údolíčko s vydatným vodním zdrojem. Před dávnými časy na těchto místech býval zámek. Pyšnil se vysokou věží s hodinami a krásnými zahradami. Věžní hodiny odbíjely každou celou hodinu a jejich tikot bylo slyšet daleko po okolí. Nejvíce se však rozléhaly, když odbíjely půlnoc. Byly spravedlivé a čas odečítaly každému stejně. Jejich majitelé však spravedliví nebyli. Pyšní páni se netěšili dobré pověsti,

neměli čestné rytířské mravy a vedli rozmařilý život. Opovrhovali Bohem a se svými poddanými zacházeli až nelidsky.

Zima se táhla dlouho, mrazivé počasí trápilo obyvatele a zásoby jídla byly téměř vyčerpány. Na nový chléb ještě nevzešlo a na starý už nebylo. Více než hlad sužoval lid strach ze svých pánů. Na zámku pořádali bujaré pitky a v noci, když odbila půlnoc, se opilí proháněli na koních a naháněli

hrůzu. Brali lidem zásoby, rozehnali dobytek, a když se bránili, zbili je. Ke svým kratochvím unášeli i mladé dívky. V lepším případě skončily jako služebné, v tom horším je zneuctěné posílali zpět. Za hříšný život je kárala i církev, ale na kněze vždy pustili psy.

Chalupu Martina dělila od zámku jen zabláčená polní cesta. Nepatřil mezi ty nejchudší, měl kravku, kozu a také kousek pole. Žena mu umřela a on žil jen se svou dcerou Hátou, kterou miloval a chránil. Schylovalo se k večeru a Martin ji starostlivě vyhlížel. Šla do lesa pro chrástí a ještě se nevrátila. Zrovna vyvázal hnůj, když se pes zuřivě rozštěkal. Martin zavřel chlév a rozhlížel se kolem. Něco podezřelého viselo ve vzduchu. Obešel stavení a uviděl jezdc. Jejich oděvy byly ušity z drahých látek, o koně bylo dobře postaráno a nebyli to žádní lapkové z lesů, ale pánové ze zámku na své bujaré výjízďce.

Před chalupou zastavili, seskákali z koní, otevřeli chlév, vyhnali krávu a rozehnali slepice. Martin, přikrčený u ohrady, pozoroval jejich řádění a jenom čekal, kdy je to přestane bavit. Ulevilo se mu, když jeden z nich ukázal směrem k lesu a oba vyskočili na koně a odjeli. To ovšem netušil, že jedou za další zábavou. Nevěděl, že zrovna v tu chvíli jde po cestě Háta a oni ji zahlédli. Vracela se domů s otýpkou klestí a setkání s nimi bylo nevyhnutelné. Martin jen zdálky a s hrůzou přihlížel, jak ji zajali. Hátu si přehodili na koně jako pytel brambor a odklusali směrem k zámku. Vše se seběhlo v mžiku, Martin neslyšel ani její volání o pomoc a po dceři zůstalo jen rozházené klestí na cestě.

Den co den obcházel okolo zámku, čekal, kdy ji propustí a přemýšlel, jak dceru zachránit. Dovedl jen pracovat na poli a okolo

dobytka, v boji zdatný nebyl. Martin svou Hátu už nikdy nespatriil a nikdy se jí nedočkal. Až na konci léta mu pacholek od koní řekl: „Zbytečně tady obcházíš, zbytečně čekáš. Dlouho jsem ji neviděl, asi už tady není. Nevím, kde je. Buď umřela, nebo ji ubili.“ Martin ve své velké bolesti vyzýval nebesa, ať zasáhnou a pány trestají. Odvolával se na Boží spravedlnost, neboť ta lidská na ně nikdy nedosáhne.

Nebe ho vyslyšelo. Jednoho večera se přihnala strašná bouře, takovou pohromu lidé ještě nezažili. Zem se otfásala, padalo kamení, kácely se stromy a z nebe stékaly proudy vody. Blesky křižovaly oblohu, zapalovaly střechy a ozývalo se zlověstné dunění, jako by se bortila zem. Nad ránem se nebe i země uklidnily a vysvitlo slunce. Lidé vycházeli z úkrytů a sčítali škody. Krajina se změnila k nepoznání a místo, kde ještě včera stálo panské sídlo, bylo prázdné.

Celý zámek se propadl do země a na povrchu nezůstal ani jediný kámen. Z vyvýšeniny se stala hluboká proláklina, rychle se plnila vodou a ta vytvořila rybníček. Pole se proměnila v bažiny, zahrady na louky. Život ve vsi dál pokračoval v rytmu čtyř ročních období, ale bylo tady něco nového. Lidé si všimli, že se z rybníčku ozývá zvláštní zvuk, který připomíná tikot hodin. Nejdříve byl slabý a tichý, postupně ale zesiloval a daly se spočítati údery. Když odbily ten poslední, zase jen slabě tikaly. Lesem se proháněl vítr, v bažinách kuňkaly žáby a lidé chodili naslouchat tikotu z hlubin. Toto tajemné místo pojmenovali „Hodinový důl“. Je tam dodnes a kdo chce slyšet znamení ubíhajícího času, ten ho uslyší.

Převzato z knihy:

Chudobky – Pověsti a báčorky z Hlučínska

Autorka: Anna Malchárková

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST STRAHOVICE

Naší republikou prochází šest svatojakubských poutních tras, které jsou součástí evropské sítě poutních tras do španělského Santiaga de Compostela. Trasy prochází významnými poutními místy, městy a také historickými památkami. Moravskoslezská trasa prochází u nás dvěma historickými zeměmi – Slezskem a Moravou, její délka je 276,5 km, prochází přes naše území z Polska až do Rakouska. Na našem území začíná právě v naší obci, pokračuje dále až do Mikulova.

Jak vznikla Svatojakubská cesta a proč se takto jmenuje?

Zdá se, že se poslední dobou rozvíjí hodně fenomén putování pěšky. Z toho důvodu se rozvíjejí také poutnické stezky, jakési, pokud možno vyznačené, trasy, po kterých se dá pěšky putovat, na kterých se dá také třeba i přespat a které člověka dovedou také k cíli, i když součástí cíle může být právě ta cesta, kterou poutník podniká. Nejznámější evropskou poutní cestou je Svatojakubská stezka. Poutníci se vydávají do Španělského Santiaga de Compostela, aby si tak prožili pouť se vším všudy. Je to způsob, nejen jak si vyčistit hlavu, ale také jak

objevit hloubku svého života, najít v životě směr, obzvláště tehdy, když ho někdo ztratil, jako třeba najít nebo upevnit vztah s někým blízkým. Pro křesťanského poutníka je to cesta především pro upevnění vztahu s Bohem a způsob, jak si vyprosit to, co v životě schází.

Jak tady vznikla Svatojakubská cesta a proč se tak to jmenuje?

Vznik svatojakubské cesty

Vznik svatojakubské cesty se odvíjí od sv. Jakuba Staršího. Svatý Jakub starší byl jeden z dvanácti apoštolů, které si vybral Ježíš Kristus, aby byli s ním. Markovo evangelium nám vypráví o jeho

povolání: „Když (Ježíš) popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují síť; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním (Mk 1,19-20). Jakub byl se svým bratrem nazýván „synem hromu“, asi pro svou bouřlivou povahu. Označení *Starší* (někdy ne úplně správně *Větší*) dostal proto, aby byl odlišen od dalšího apoštola, který se také

jmenoval Jakub, a který byl mladší, proto nazýván *Mladší (Menší)*. Jakub Starší byl za krále Heroda Agrippy při pronásledování křesťanů popraven mečem (Sk 12,1-2). Bylo to asi mezi léty 42 a 44 po Kr. Podle tradice tento apoštol před svou smrtí hlásal evangelium také na území dnešního Španělska. Tělo apoštola Jakuba se dostalo v lodi z Palestiny do Galicie¹, k břehu římského města Iria Flavia. Velký kámen (*pedrón*), na který pak loď narazila, dal nové jméno městu – Padrón². Místo hrobu pravděpodobně ale nebylo známo, protože podle tradice byl v r. 813 po. Kr. poustevník Pelayo přiláčen podivným světlem ve tvaru hvězdy (nebo více hvězdami) k hoře Libredon, kde se pak objevil hrob se třemi těly a z nich jedno bylo sřáto. Nad hrobem bylo napsáno: *Zde leží Jakub, syn Zebedeův a Salome*³. Místo, kde hvězdy ukázaly hrob sv. Jakuba, bylo pak nazváno po apoštolovi španělsky Santiago de Compostela (Santiago = sv. Jakub + lat. campus stellae = hvězdné pole), což doslova přeloženo znamená Svatý Jakub z Hvězdného pole⁴.

Vznik a rozvoj poutí do Santiaga de Compostela

Na místě, kde v současnosti stojí katedrála v Santiagu de Compostela, bylo už v 2. polovině 1. stol. po Kr. římské osídlení. To trvalo až do 5. stol. po Kr. Pak osídlení zmizelo. Je pouze známo, že tam zůstalo

funkční pohřebiště až do 7. stol. po Kr.⁵. V 9. stol. se pak ostatky sv. Jakuba, staly symbolem celé cesty, byly ponechány na místě nálezů, v původním antickém hrobu. A k nim se přestěhoval i sídelní biskup z Irie Flavie Theodomiro, jenž pomáhal ostatky nalézt. Král Alfons II., který tehdy panoval v Asturii a Galicii, dal ihned nad náhrobkem vybudovat malý kostel a při něm benediktinský klášter. Poblíž vznikla i osada s 300 obyvateli a zanedlouho začala rychle růst. Dnešní, románská bazilika z 11.–12. století, je už čtvrtá v pořadí⁶. Jelikož v r. 1244 po Kr. ovládli Jeruzalém muslimové a nebylo tak možné do Jeruzalému putovat, rozvinula se o to více pouť do Santiaga. Na stránkách spolku Ultreia se uvádí: *Do Santiaga se chodilo už krátce po osvobození tohoto místa od stoleté arabské nadvlády, zhruba po roce 830. Z nestranného svědectví muslima, vyslance šejcha Aliho ben Jusufa, z 12. století, víme, že „množství poutníků do Santiaga a zpět bylo takové, že cesta na západ sotva zůstávala volná.“ Podle novodobé rekonstrukce mohlo v době největšího rozmachu putovat do Santiaga více než 1000 osob denně. Když byl Jeruzalém obsazen*

1 Část Španělska

2 Srov. <https://cs.wikipedia.org/wiki/Padr%C3%B3n>

3 Srov. Antonio Tarzia: Svatí na každý den (7-9), s. 132. Salome byla matka apoštola Jakuba (poznámka autora článku).

4 Srov. Cordula Rabe: Svätöjakubská cesta, s. 19.

5 Srov. <https://www.camminosantiagodecompostela.it/storia/>

6 Srov. <https://ultreia.cz/o-jakubovi/>

muslimy („nevěřícími“) a pro křesťanské poutníky se stal nepřístupným, nahrazovalo jej právě *Santiago de Compostela*, jakožto „Západní Jeruzalém“⁷.

Poutě do Santiaga se zúčastnily i velmi známé osobnosti, např. sv. František z Assisi, vlámský malíř Jan van Eyck, španělští Katoličtí králové (Ferdinand a Isabela) a další.

Ve 12. století se ustálily čtyři trasy, kterými putovali evropští poutníci přes Francii do Santiaga. Tyto čtyři se pak spojovaly v jednu na dnešním španělském území⁸. Tak vznikla nejznámější poutní cesta s názvem *El Camino francés* – Francouzská cesta. Dnes těch poutních cest do Santiaga je hodně, ale nejpopulárnější zůstává ta francouzská, protože je nejznámější a zároveň na ní najdete nejvíce příležitosti k přespání a k občerstvení.

Poutník do Santiaga de Compostela

Brzy, jak vznikla poutní cesta do Santiaga, se také rozvinul typický obraz poutníka, který byl vybaven kloboukem se širokým okrajem vpředu zahnutým, volným pláštěm, poutnickou holí, zvláštní tykví na vodu, kapsou na důležité poutnické dokumenty a samozřejmě

také mušlí, která se stala neodmyslitelným symbolem svatojakubské cesty⁹.

7 Srov. <https://ultreia.cz/o-jakubovi/>

8 Srov. <https://ultreia.cz/o-jakubovi/>

9 Srov. Cordula Rabe: Svatojakubská cesta, s. 20.

Úpadek poutnictví

Morové epidemie, rozdělení křesťanů a v r. 1589 ukrytí ostatků sv. Jakuba, zrušení španělských klášterů začátkem 19. stol., to všechno byly rány, které způsobily úpadek poutnictví. Ostatky sv. Jakuba (relikvie) byly znovu objeveny až v r. 1879, kdy se našly mezi zdmi apsidy¹⁰.

Moderní poutnictví

Roku 1978 se hrob apoštola a svatojakubská cesta dostává do mezinárodního povědomí. V r. 1982 navštívil město papež Jan Pavel II. Bylo to v prvním Svatém roce demokratického Španělska. V r. 1987 vyhlásili Camino de Santiago za Evropskou kulturní cestu a v r. 1993 bylo zapsáno do seznamu Světového kulturního dědictví UNESCO.¹¹ Dnes se na pouť do Santiaga vydávají poutníci z celého světa a zakládají se stále nové poutnické cesty z různých míst Evropy. Také přes naši obec Strahovice vede jedna ze svatojakubských cest.

P. Vlastimil Krajčovič
administrátor farnosti

10 Srov. Cordula Rabe: Svatojakubská cesta, s. 22.

11 Srov. Cordula Rabe: Svatojakubská cesta, s. 23.

PUTOVÁNÍ DO SANTIAGA – DAR VZÁCNÉHO ČASU

Někdy nás láká něco, o čem toho ani moc nevíme, něco, co známe jen z doslechu a nemáme pro naši tužbu žádné rozumné vysvětlení...

Tak podobně jsem to zažila s mým přáním vydat se na pěší pouť do španělského Santiaga de Compostela.

Nedávno jsem byla požádána, abych se s Vámi o tento nevšední zážitek podělila, snad se mi to alespoň z části podaří.

Poprvé jsem o „CAMINU“, tak se této pouti říká, slyšela již před lety a již tenkrát mě napadlo, že by bylo krásné najít čas, který bych strávila v této uspěchané době jen s Bohem a sama se sebou. V té době mi ale takhle představa připadala jako nespelnitelný sen, protože jsem si nedokázala představit,

že by bylo možné na poměrně dlouhý čas odjet od naší velké rodiny. A tak jsem si na svou tužbu při různých příležitostech jen občas vzpomněla a až v loňském roce se sešlo několik okolností a já se po velmi krátkém plánování ocitla 7. 10. 2019 v Lisabonu, abych o den později 8. 10., spolu se svou švagrovou a s 9 kg na zádech, vyrazila z Porta na své první Camino.

Neměly jsme žádný podrobný plán cesty, kromě začátku a cíle, a byly jsme připravené přijímat vše, co nám čas na cestách přinese, tak jako třeba dva milé poutníky z Čech, Terezku a Radka. Hned první den v Portu, kdy jsme nevěděly, zda do setmění najdeme místo pro náš první nocleh, jsme si uvědomily, že tento způsob putování nemusí být vždy jednoduchý, ale i dnes bych se rozhodla stejně. Právě z Porta vedou dvě poutnické trasy - pobřežní a centrální. Ani jednu z těchto možností jsme neměly dopředu zvolenou, ale když jsme poprvé uviděly oceán, bylo okamžitě rozhodnuto, kterou se vydáme... A tak jsme naše první dva dny putování nemohly spustit oči

z nádherného pohledu na Atlantik, ale kromě toho nás provázal také velmi silný vítr, proto jsme se po těchto prvních dnech rozhodly přejít na trasu centrální a tou také dojít do našeho cíle.

Ten však byl v tuto chvíli ještě velmi vzdálený a my jsme věděly, že nic není jisté, a že se může stát po cestě kdykoli cokoli. S tímto vědomím jsme putovaly krok za krokem den po dni, prožívaly jen přítomnost daných okamžiků a také si uvědomovaly své fyzické i psychické limity. Nejdůležitější pro nás bylo trochu se najíst, pořádně se umýt ☺ a hlavně se dobře vyspat, což z důvodu nemalé únavy, různých ohlasů těla a často nezvykle početné společnosti na pokojích, bývalo někdy problém. To vše ale k putování patří, tak jako poznávání nových měst a krásné přírody, počasí všeho druhu (nám hlavně přšelo ☺), ochutnávka místních dobrot a především nová setkání s poutníky z celého, opravdu z celého světa. Během putování se však člověk ponoří do své myslí a setkává se také sám se sebou

a věřte, že někdy jsou to setkání opravdu velmi nečekaná... A přitom všem si každý prožije svou pouť úplně jinak, po svém a odnese si také svá vlastní obdarování... Snažím se však vysvětlit nevysvětlitelné, popsat nepopsatelné a sdílet nesdílitelné, a proto mohu jen s pokorou dodat - tohle se musí zažít nebo raději prožít...

To málo, co se ještě pokusím stručně popsat, je trasa naší cesty. Z portugalského Porta jsme se tedy vydaly podél Atlantského oceánu a po dvou dnech jsme přešly do vnitrozemí. Prošly jsme města Mathosinhos, Vila de Conde, Barcelos, Tamel, Ponte de Lima, Rubiães a po osmi dnech jsme dorazily na hranici se Španělskem. Dalších pět dnů, přes Valenca, Porriño, Redondela, Pontevedra, Caldas de reis a Padron, nám zbývalo do samotného Santiaga de Compostela, kde jsme s pocitem velké vděčnosti, radosti, štěstí, ale i únavy, došly v neděli 20. října. Byl to velmi zvláštní pocit... Najednou stojíte před krásnou katedrálou, prší, hřmí a v tom opojení vnímáte také smutek, že vaše putování právě končí.

Ale protože jsme měly celý jeden den volna před sebou, rozhodla jsem se ještě, již sama, autobusem pokračovat v cestě na Fisterru. Je to nádherné místo, skalnatý výběžek v oceánu, kterému se říká „konec světa“. A tak, jak mě něco nevysvětlitelného lákalo na samotnou pouť, tak mě to cosi přivedlo i zde. A nyní se opět dostávám

k části mého vyprávění, které se jen těžce vyjadřuje slovy. Snad Vám mohou napovědět alespoň ta z mého deníku: Fisterra – ta nejkrásnější možná tečka, slova k vyjádření nestačí, snad bude nějaké další příště... ☺

V těchto dnech je to již osm měsíců, co jsem se z pouti vrátila a téměř každý den si s vděčností a někdy i s lítostí vzpomenu na různá setkání, úseky cest, poznání a překonané těžkosti, snažím se z toho všeho čerpat sílu do všedních dnů a děkuji za tento dar vzácného času...

Něco málo čísel a nej... ☺

Dnů na cestách: 18

Nejdelší denní trasa: 33 km

Celkem kilometrů v nohách: cca 280 – 300

Nejvíce poutníků na společném pokoji: 62

Největší převýšení jednodenní trasy: 69 pater (207 m)

Největší osobní překvapení: Po celé Evropě vede spousta poutnických tras, jejichž cílem je Santiágo de Compostela. Jen přes Českou republiku jich vede šest a naše Strahovice jsou prvním místem právě na Slezskomoravské trase, která pak končí v Mikulově a dál vede přes Rakousko, Itálii a Francii až do samotného španělského Santiága. Po malém průzkumu jsem zjistila, že tato vzácná skutečnost není ani mezi námi místními známá, ale věřím, že brzy bude příležitost, abychom se, třeba v příštím Zpravodaji, dověděli víc...

*Buen Camino
Martina Hluchníková*

PRÁZDNINOVÁ ČTENÁŘSKÁ VÝZVA

Obecní knihovna pořádá přes prázdniny již druhý ročník prázdninové čtenářské výzvy.

Vyhodnocení výzvy a předání cen proběhne v měsíci září.

Vaším úkolem bude přečíst knihy podle předem stanovených témat. Podrobnější informace budou předány v knihovně. Chcete se zapojit? Stavte se do knihovny, zaregistrujte se a čtěte ☺

Těšíme se na všechny čtenáře.

*Michaela Pierníková
knihovnice*

ŠKOLA ZA ČASŮ KORONY

Datum 11. března 2020 se mnohým z nás vrylo do paměti díky vyhlášení zákazu fyzické přítomnosti žáků v základních a středních školách v souvislosti

s opatřením vlády České republiky během pandemie COVID-19. Ze dne na den byli učitelé donuceni hledat cesty, jak efektivně naplnit svou roli a zajistit vzdělávání žáků

v této nestandardní situaci. Jako rána z čísteho nebe se před námi zjevila otázka, jak výuku na dálku zabezpečit co nejlépe, aby k ní měli přístup všichni žáci školy a byla efektivní. A k ní se postupně přidávaly další otázky. Jaké komunikační prostředky použít? Jak zajistit, aby se do výuky zapojili všichni žáci? Jak hodnotit žákovské práce? Jak opravovat splněné úkoly a jak zajistit zpětnou vazbu? Jak žákům předat nové učebnice či pracovní sešity?

Jak říkal Jan Werich: „Kdo chce, hledá způsob. Kdo nechce, hledá důvod.“ Postupně jsme nacházeli možné způsoby řešení a odpovědi na naše otázky získávaly jasnější tvar. Výsledkem bylo, že se do distanční výuky zapojilo 98% žáků školy. Jako komunikační platformu jsme využili školní informační systém Škola Online, přes který jsme žákům zadávali úkoly. Z výukových portálů jsme nejvíce využívali Proskoly.cz, Skolakov.eu, Youtube.com, Sciodat.cz, Umimematiku.cz, Umimecestinu.cz, Brumlik.estranky.cz, Anglomaniacy.pl a Agendaweb.org. Úkoly z pracovních listů, sešitů či učebnic žáci nafotili a poslali přes Školu Online zpět k opravení. Zpětnou vazbu dávaly paní učitelky žákům e-mailem popř. přes školní informační systém, či WhatsApp. Dětem, které doma neměly přístup k digitální technice, škola zapůjčila bezplatně tablety. Této nabídky využili dva žáci. Během pandemie probíhalo ve většině ročníků i online vyučování, které paní učitelky vedly jako videokonferenci přes platformy ZOOM, Utime.se či Skype. Online výuka byla zaměřena především na profilové předměty, a to český jazyk a matematiku, a byla vhodnou příležitostí k tomu, aby se spolužáci vzájemně setkali, takto netradičně, každý u sebe doma a přitom spolu v online prostředí.

Ač někdy zazní na veřejnosti pojem „koronaprázdniny“, všichni, koho se týká vzdělávání, ať už v roli žáka, studenta, učitele či rodiče, potvrdí, že o prázdniny se v této době rozhodně nejednalo. Žáci přišli o kontakt se svými spolužáky, byli postaveni před novou náročnou situací, se kterou se museli vyrovnat. Většina rodičů se stala ze dne na den učiteli svých dětí a nad domácími úkoly strávili se svými ratolestmi více času než obvykle. Pro učitele byla výuka náročnější, protože museli hledat a volit způsoby, jak učivo žákům co nejvíce přiblížit. Promyšlení distanční výuky, hledání vhodných zdrojů, stejně jako opravování digitální cestou jim zabralo více času než v normálním režimu.

V dubnu proběhl v základní škole zápis budoucích prvňáčků, v květnu pak zápis dětí do mateřské školy (ta byla uzavřena v době od 16. 3. do 24. 5. 2020), v obou případech bez jejich osobní přítomnosti. Do 1. třídy jsme přijali 8 dětí, do školky podalo žádost 6 dětí, všechny byly přijaty.

Dne 25. května se po opětovném otevření škol vrátila do školních lavic ve Strahovických méně než polovina žáků. Ti, co zůstali doma, se nadále vzdělávali vzdálenou formou. Na dětech bylo po příchodu znát, že se do školy na své spolužáky i paní učitelky již těšili. Všichni se jistě shodneme na tom, že období „koronavirové“ bylo náročné a všem účastníkům vzdělávání patří veliká pochvala za to, jak situaci zvládli.

Na dveře již klepe červenec a s ním skutečné prázdniny, během nichž si snad všichni odpočinou a nasbírají síly do nového školního roku. Dětem přeji pohodové léto a všem pevné zdraví.

*Irena Juchelková
redakční rada, ředitelka ZŠ*

HASIČSKÁ MŠE

V neděli 3. května 2020 proběhla v kostele Sv. Augustina mše svatá za živé a zemřelé členy našeho sboru. Z důvodu nouzového stavu a přijatých opatření se mohl zúčastnit pouze omezený počet věřících, což byli všichni členové výboru a nechyběl ani historický prapor. Rozhodli jsme se proto tuto mši přenášet živým přenosem na naše webové stránky. V průběhu mše se připojilo celkem 151 zařízení a k večeru se číslo shlédnutí zastavilo na 210, poté byl odkaz smazán. Rčení, že nic není dokonalé, se potvrdilo i nám, protože ve 45. minutě se připojení přerušilo a i přes veškerou snahu se ho nepodařilo obnovit, takže ve výsledku

mohli věřící shlédnout pouze tři čtvrtiny mše. Doufáme, že i přes tyto potíže si všichni připojení po tak dlouhé době tento sváteční den užili.

Díky patří otci Vlastimilu Krajčovičovi, který nám umožnil v naší farnosti vyzkoušet zase něco nového.

*Lukáš Pekárek
starosta SDH*

archivní foto

**SK METEOR
STRAHOVICE**

PRAJZSKÝ POHÁR

Celosvětová pandemie nákazy koronavirem COVID-19 zasáhla také do sportovního života SK Meteoru Strahovice. Z rozhodnutí Vlády ČR o zavedení nouzového stavu od 12. března 2020 s ohledem na hrozbu v Česku vyplynul zákaz pořádání jakýchkoliv akcí, taktéž i sportovních akcí. Došlo tak ke zrušení všech utkání jarní části sezóny. Při postupném rozvolňování opatření, došlo ke vzniku myšlenky na soutěž týmů z blízkého okolí. Pořádání této soutěže se ujal TJ Sokol Štěpánkovice a byla nazvána PRAJZSKÝ POHÁR. O putovní prajzský pohár hraje celkem osm mužstev, a to již zmiňované Štěpánkovice, dále Kravaře, Malé Hoštice, Chlebičov, Oldřišov, Bolatice, Koberice a také Strahovice.

Naši muži odehráli první utkání na hřišti Bolatic a po sympatickém výkonu a mnoha neproměněných šancích prohráli 3:2. Následující týden jsme zavítali na hřiště Štěpánkovic, kde se již podařilo šance nejen vytvořit, ale i proměnit. Po poločase, který skončil 1:1, naši muži „vletěli“ na soupeře a přestříleli jej vysoko 1:6. Poslední zatím odehraným utkáním, bylo derby proti Kobericím. Zápas měl výbornou diváckou

kulisu a bylo se rozhodně na co dívat. Na koberické straně bylo sice více šancí, ale hostující útočníky deptal skvělými zákroky domácí brankář Jiří Nevřela. Zato strahovickým hráčům se podařilo prosadit hned dvakrát, a to konkrétně Petru Benešovi a Vojtěchu Malchárkovi. Koberickým se podařilo skórovat jen jednou, a tak zápas k velkému nadšení domácích fanoušků skončil 2:1 a Meteor si tak připsal tři důležité body v cestě za postupem ze skupiny. Budeme rádi, když nás přijdete podpořit i na další pohárová utkání.

Rozpis utkání

Neděle 28. 6. 2020 16:00
Strahovice - Štěpánkovice

Středa 1. 7. 2020 16:00
Strahovice - Bolatice

Sobota 4. 7. 2020 16:00
Koberice - Strahovice

Miroslav Nevřela
zastupitel, člen výboru SK Meteor

SKUPINA "B"	Koberice	Štěpánkovice	Bolatice	Strahovice	SKORE	BODY	POŘADÍ
Koberice	PRAJZSKÝ pohár	10 : 0	6 : 2	1 : 2	17 - 4	6	1
Štěpánkovice	0 : 10	PRAJZSKÝ pohár	1 : 4	1 : 6	2 - 20	0	4
Bolatice	2 : 6	4 : 1	PRAJZSKÝ pohár	3 : 2	9 - 9	6	3
Strahovice	2 : 1	6 : 1	2 : 3	PRAJZSKÝ pohár	10 - 5	6	2

FOTBAL A PŘEDSEDA SK METEOR STRAHOVICE

*Tomáš Hanzlík 33 let, MSA Dolní Be-
nešov - vedoucí výroby*

*„Doma mi velí manželka a tříletá
dcera.“*

Jak dlouho vykonáváš funkci předsedy?

Právě jsem začal druhý rok.

Jsi mladý předseda, jak ses k této funkci dostal?

Fotbalu jsem od mala věnoval mnoho času, bohužel zdraví bylo proti mé aktivní kariéře. Proto jsem začal trénovat náš mladý „B“ tým. Na hřišti se však mé klidné já vytratí a vystoupí má cholerická část osobnosti. Potřeboval jsem trochu zklidnit, proto když nás starý výbor oslovil s možností vést SK Meteor, nechal jsem se přemluvit k „předsedování“. Navíc můj taťka je dlouhá léta aktivním členem Meteoru, mám na co navázat.

Za jaké týmy jsi v minulosti hrával?

Nikdy jsem neopustil rodnou hroudu. Když byla kvalita, chybělo zdraví, naopak když jsem byl zdravý, tak jsem se zamiloval...

Tvůj tchán je Pavel Harazim, bavíte se doma o fotbale často?

Jednou týdně si řekneme fotbalové výsledky. V domácnosti převládají ženy, takže na fotbal nemáme čas.

Rodinné oslavy musí být zajímavé, předpokládám, že hlavním tématem je fotbal?

Obě strany rodiny jsou fotbalově založené, takže téma fotbalu se samozřejmě probírá, ale není hlavním tématem.

Probíhá tzv. hecovani? Ty předpokládám přeješ Strahovicím, ale žiješ v Koberčicích společně s Pavlem, který zase pochází ze Štěpánkovic...

Každá vesnice hraje jinou soutěž a kvalitou je někde jinde, proto není důvod se hecovat. Derby hrajeme v podstatě jen v přípravě na sezónu. Rivalita tady pořád je, ale nemá to onen potřebný náboj. Uvidíme, v jakém duchu hráči pojmu tento turnaj.

A co manželka, dává ti rady?

Rady mi dává, ale vždy jen, jak dělat lépe domácí práce. O fotbale se spolu raději moc nebavíme.

Máš nějaký sen, čeho bys chtěl se Strahovicemi dosáhnout?

Udržet na vesnici fotbal. V dnešní době, která nabízí mnoho jiných aktivit, to není lehký úkol, proto je mým snem jednou hrát ryze Pražskou fotbalovou soutěž, kde bude převládat fotbalové nadšení a stadiony budou narvané diváky.

Jaké máš plány do budoucna s klubem?

Plány se ubírají do podpory mládežnického fotbalu. Budoucnost fotbalu na vesnicích tkví v dětech, ty musíme rozvíjet. Musíme jim udělat fotbal atraktivním a vytvořit tak slušnou půdu pro budoucnost klubu.

Cíle v následující sezóně?

Mé osobní cíle jsou TOP 5. Věřím, že trenér a tým si cíl postaví ještě malinko výš

a bude na něj schopný dosáhnout.

A cíle v Pražském poháru?

Krásný fotbal, hodně branek. Neprohrát žádné domácí utkání.

Co vůbec říkáš na myšlenku uspořádání tohoto poháru?

Fotbal by se měl hrát pro radost a pro lidi. Tento formát je divácky atraktivní, což je správný krok.

Děkujeme za rozhovor.

*Miroslav Nevřela
zastupitel, člen výboru SK Meteor*

FOTBALOVÝ SVĚT TRENÉRA STRAHOVIC

*Petr Kozelek 46 let, elektrikář v AG,
ženatý se závazky*

Za jaké týmy jste hrával?

Hrál jsem jen v Dolním Benešově, ale žádná sláva to nebyla.

Jak jste se dostal k trénování?

K trénování mne přivedla touha podívat se na fotbal z jiného úhlu. Začal jsem jako pomocný trenér u přípravky, přešel jsem k žákům a k dorostu a později k mužům.

Kde jste jako trenér působil?

Trénoval jsem v Dolním Benešově, v Kozmicích a Strahovicích.

Co byste označil za svůj dosavadní trenérský vrchol?

Mé působení jako asistent trenéra u A týmu Dolního Benešova, který v té době hrál MSFL. Byl jsem jako asistent u několika trenérů a nezapomenu na Bohuše Kelera, Tomáše Kamráda a Pavla Hadaščoka. Každý z nich mě něco naučil. V neposlední řadě, postup s Kozmiceři do A třídy.

Jak byste se jako trenér charakterizoval?

Když jsem byl mladší, tak jsem byl hodně impulsivní, ale postupně jsem dospěl a hlavně se zklidnil. Jako každý rád vyhrávám. Jsem schopen uznat soupeřovu sílu, ale musím vědět, že jsem na hřišti udělal maximum pro dobrý výsledek.

V minulosti jste vedl několik hráčů ze Štěpánkovic, jaké máte na kluky vzpomínky?

Ano, trénoval jsem opravdu hodně kluků ze Štěpánkovic, hlavně v dorosteneckém věku. Nejen na kluky, ale na celé toto období rád vzpomínám. Štěpánkovice byla taková líheň mladých, nadějných fotbalistů a já jsem měl to štěstí, že jsem mohl s nimi pracovat na hřišti.

V Dolním Benešově má vaše jméno zvuk, váš otec trénoval dlouhá léta, vy jste působil u mládeže, neláká vás práce v klubu tam?

Mé jméno tam žádný zvuk nemá. Možná jméno mého otce. A pokud bych dostal nějakou nabídku, tak by mě to potěšilo

a určitě bych ji pečlivě zvážil. Pořád je pro mne Dolní Benešov srdeční záležitostí.

Jaké budou ambice Strahovic v Pražském poháru?

Rád bych postoupil ze skupiny, a pokud se to náhodou nepodaří, беру to jako dobrou přípravu na nadcházející sezónu.

A ambice v nové sezóně, postup do A třídy?

Jak jsem už říkal, rád vyhrávám a vyhrát celou soutěž by bylo krásné, ale uvědomuji si, že našimi soupeři budou velice kvalitní mužstva.

Co na tuto myšlenku uspořádat Pražský pohár říkáte?

Je to super nápad a já děkuji, že můžu být u toho.

Máte nějaký trenérský sen?

Ano, trénovat Bayern Mnichov.

Děkujeme za rozhovor.

*Miroslav Nevřela
zastupitel, člen výboru SK Meteor*

O ZVĚŘ JE DOBŘE POSTARÁNO

Tak jako v předchozích letech tak i letos začíná myslivcům práce v přírodě. V našem katastru Strahovice se jedná hlavně o zalesnění, tzn. výsadbu nových stromků. Celkem již bylo vysazeno asi 400 stromků, a to jak listnáčů, tak i jehličnanů. Dále se naši myslivci podílejí na opravách mysliveckých zařízení, jako jsou krmelce a různé zásypy pro zvěř. Tyto jsou po zimě poškozené a je smutné, že občas i lidským faktorem. S předstihem musí také zajišťovat krmení pro příští zimní měsíce. Odměnou pak je pro myslivce bezpečné pozorování zvěře a rovněž i odlov.

Výsledky této naší práce byly hodnoceny při okresní výstavě loveckých trofejí. Z 85 mysliveckých spolků okresu Opava byla ohodnocena trofej srnce honitby Strahovice zlatou medailí se 145,65 CIC body. Tohoto srnce ulovil náš dlouholetý člen p. František Peterek. Z těchto výsledků lze usoudit, že o zvěř je v naší honitbě dobře postaráno.

Vždyť zdravá příroda je bohatstvím nás všech.

S pozdravem „Myslivosti zdar“

Srnc obecný

Honitba: Strahovice

Lovec: Peterek F.

Medaile: **Zlatá**

145,65 CIC

Datum: 16. 5. 2019

Věk: 5 Váha: 16kg

*Ludvík Peterek
MS Hraničář*

**SPORTOVNÍ KLUB
GYMPAR**

POSLEDNÍ MÍSTA NA TÁBOR PRO NEJMENŠÍ

Sportovní klub GymPar po úspěšném prvním ročníku zážitkových příměstských táborů připravil pro letošní rok 3 turnusy pro děti mladšího školního a předškolního věku.

Tyto turnusy se uskuteční v srpnovém měsíci v naší obci. I když zbývá do zahájení prvního turnusu poměrně dlouhá doba, místa se rychle zaplnila. Poslední volná místa jsou pouze v turnusu pro nejmenší ve věku od 4 do 7 let, který se koná v termínu od 17. do 21. 8. 2020.

V tomto termínu děti zažijí spoustu tradičních i netradičních pohybových aktivit, hodně uměleckého tvoření, a také hromadu

legrace společně se zkušenými instruktory. Přihlášky pro Vaše nejmenší naleznete na stránkách www.gympar.cz

*Martin Nevřela
trenér GymPar*

NEOBVYKLÝ KONCERT PRO DOBROU NÁLADU

i světových hitů v podání Leoše a Vojty Malchárkových. Přestože se původně mělo jednat pouze o malou hudební zkoušku, byl z toho nakonec asi dvouhodinový koncert. Kluci hráli doma na zahradě a vzhledem k dobrému počasí byla muzika slyšet skoro po celé vesnici. Na tento koncert byly velice kladné ohlasy z řad hlavně mladších spoluobčanů. Tato nevšední akce určitě přispěla

Druhá květnová neděle se jako každoročně nesla ve znamení oslav Svátku matek a nic nenasvědčovalo tomu, že by měl být tento den něčím zvláštní. Přesto se u nás ve Strahovicích událo něco, co stojí alespoň za malou zmínku.

k dobré náladě po několikaměsíčním koronavirovém půstu a k pozvolnému návratu do „normálního života“. Takže kluci, palec nahoru a budeme se těšit na další zahradní koncertování.

V podvečer 10. května se začaly nečekaně vesnicí linout melodie známých českých

*Daniel Beneš
redakční rada, člen Rady obce Strahovice*

CHARITA HLUČÍN DĚKUJE ZA PODPORU BĚHEM EPIDEMIE

Modlitby, nabídky pomoci, ochranné prostředky, dary. Tím vším nás během epidemie podporujete. Rádi bychom touto cestou vyjádřili naše velké poděkování. I díky této podpoře jsme mohli být během těžkého období nablízku lidem, kteří jsou nemocní a osamocení, odkázáni na pomoc našich

zdravotních sester, pečovatelek a osobních asistentek.

Od nástupu epidemie jsme dělali vše pro to, abychom naše služby nepřerušili. Naštěstí se to podařilo. Kromě sociálně terapeutické dílny, kterou uzavřelo vládní nařízení a ve

kteřé probíhalo šití roušek, byli charitní pracovníci denně s našimi klienty. Ať už přímo v jejich domovech, tak v našem charitním domově pro seniory.

Těžko hledám slova, která by dokázala vyjádřit mou obrovskou vděčnost a poděkování našim charitním pracovníkům, a to napříč celou organizací. Neutekli a zůstali v první linii. S vědomím toho, že i přes přísná preventivní opatření se mohou nakazit a ohrozit tak sebe i své blízké. Denně prokazují obrovskou odvahu a odhodlání. Nebojím se je označit slovem „hrdinové“. Pandemie nám znovu odhalila, jak jsou zdravotnické a sociální služby pro společnost důležité a že bychom si měli vážit a náležitě odměnit lidi, kteří v této oblasti pracují.

Přijali jsme desítky opatření, abychom ochránili klienty i naše pracovníky před nákazou. Jejich zavádění, ať už v domově pro seniory nebo v domácí péči bylo a je velmi náročné. Technicky i finančně. Vzhledem k tomu, že našimi klienty jsou zejména senioři, tedy nejohroženější skupina, přistupujeme ke všem opatřením s maximální pečlivostí.

Velké poděkování patří Moravskoslezskému kraji za pomoc s ochrannými pomůckami a také městům a obcím Hlučínska za skvělou a konkrétní spolupráci.

Pavel Sobol
ředitel Charity Hlučín

ČEŠI STÁLE NA ŠPIČCE V TŘÍDĚNÍ ODPADŮ V EU. KAŽDÝ Z NÁS VYTŘÍDIL V ROCE 2019 DO BAREVNÝCH POPELNIC PŘES 51 KILOGRAMŮ ODPADU.

Za evropské premianty v třídění odpadu jsou Češi označováni právem. Meziročně dosáhli dalšího zlepšení v množství vytríděného odpadu, a to již poněkoli-káté v řadě. V roce 2019 vytrídil každý z nás v průměru 51,3 kilogramu papíru, plastů, skla a nápojových kartonů, což je meziroční nárůst o více než 2 kilogramy odpadů vytríděných do barevných kontejnerů.

S tříděním odpadů má zkušenost většina obyvatel ČR, pravidelně pak své odpady třídí téměř ¾ národa, přesně 73 % obyvatel. Loni jsme vytrídili nejvíc papíru, téměř 22 kilogramů, dále pak 15,1 kilogramu plastů, bezmála 14 kilogramů skla a necelé půl kilo nápojových kartonů. A stále více třídíme i kovy, těch vytrídil každý obyvatel v průměru 13,9 kilogramu. Prostřednictvím sběrných systémů obcí se tak shromáždilo

„Docházková vzdálenost k barevným kontejnerům je pro mnoho lidí v otázce třídění odpadů rozhodující. Nyní to k nim máme ze svých domovů v průměru jen 91 metrů, což je zhruba 133 kroků“, říká ředitel oddělení komunikace EKO-KOM, Lukáš Grolmus.

přes 693 tisíc tun vytríděných odpadů, což je o 4 % více než v roce 2018.

„Členské státy Evropské unie, včetně České republiky, musí již za několik let splnit nové ambiciózní cíle vyplývající z požadavků balíčku cirkulární ekonomiky. V praxi to bude znamenat třídit veškerý odpad, který lze recyklovat nebo jinak využít a na skládku ukládat jen minimum směsného odpadu, nejvýše však 10 %. A obce i jejich občané se na to již začínají intenzivně připravovat,“ shrnul vývoj třídění odpadu Zbyněk Kozel, generální ředitel společnosti EKO-KOM, a.s.

Právě Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje v ČR již více než 20 let provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů, které jsou významnou složkou tříděného komunálního odpadu. Do systému bylo na konci roku 2019 zapojeno 21 197 firem a 6 146 obcí ČR. Díky spolupráci s nimi je třídění odpadů v České republice dostupné pro 99 % obyvatel. Aby bylo pro lidi co nejdostupnější a snadné, systém neustále spolupracuje s obcemi na dalším zahušťování sběrné sítě na třídění. Češi tak mohou třídit své odpady prostřednictvím

473 359 barevných kontejnerů a menších nádob na ulicích i přímo u rodinných domů. Jedno sběrné hnízdo tak slouží v průměru pro 118 obyvatel, což je v evropské konkurenci velmi dobrý výsledek.

„Docházková vzdálenost k barevným kontejnerům je pro mnoho lidí v otázce třídění odpadů rozhodující. Nyní to k nim máme ze svých domovů v průměru jen 91 metrů, což je zhruba 133 kroků,“ říká ředitel oddělení komuni-

kace EKO-KOM, Lukáš Grolmus. Zároveň ale dodává, že dle nejnovějších statistik stále ještě 24 % obyvatel udává, že má kontejnery dál než 130 metrů a jsou tedy lokality, kde je co zlepšovat.

Díky třídění odpadů v domácnostech a obcích vzniká surovina, která se na třídících linkách dotřídí na jednotlivé druhotné suroviny připravené k recyklaci a využití - pro výrobu nových produktů nebo jako zdroj energie či náhrada hnědého uhlí v teplárnách. Tříděním systém snižuje záťaž životního prostředí - každoročně tříděním a recyklací obalových odpadů zachráníme ekvivalent zhruba 29 km² přírody, šetříme stromy, přírodní zdroje surovin a zamezujeme rozšiřování skládek. A díky třídění a recyklaci obalových odpadů jsme tak loni uspořili téměř 6 milionů MWh energie.

Podrobné informace o výsledcích systému třídění a recyklace EKO-KOM za rok 2019, včetně grafů, naleznete v příloze.

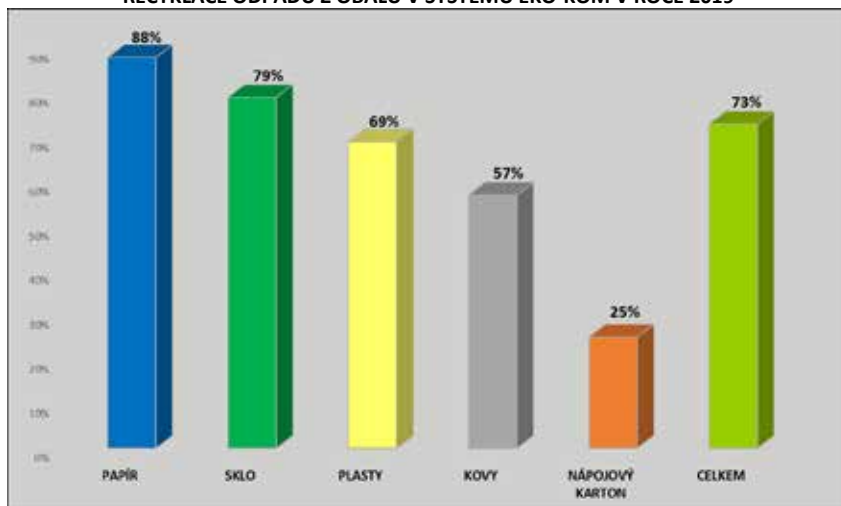
Kristýna Sklenářová
EKO-KOM, a.s.

PŘÍLOHA TISKOVÉ ZPRÁVY

Výsledky systému EKO-KOM za rok 2019

V roce 2019 bylo na tuzemský trh dodáno 1 219 696 tun jednocestných obalů, 73 % jich bylo následně vytříděno, dotříděno na třídících linkách a druhotná surovina byla předána k recyklaci a dalšímu využití. Tradičně nejlépe se daří recyklovat papír, v jeho případě se vloni podařilo dosáhnout míry recyklace 88 %. Zjednodušeně řečeno – bezmála 9 z 10 vyrobených tun papírových obalů byly loni recyklovány na nový papír nebo dále využity. U skla bylo dosaženo 79% míry recyklace, u plastových obalů 69%, u kovů 57% a u nápojových kartonů to bylo 25 %. Míra sběru nápojových PET lahví v roce 2019 vzrostla a pohybuje se v rozmezí 79 - 82 %.

RECYKLACE ODPADŮ Z OBALŮ V SYSTÉMU EKO-KOM V ROCE 2019

Pro většinu obyvatel ČR je třídění odpadů již naprostou samozřejmostí. Pravidelně pak odnáší tříděný odpad do barevných kontejnerů 73 % lidí. Z průzkumů veřejného mínění vyplývá, že většina třídíčů považuje třídění odpadů za důležité a za minimum toho, co mohou udělat pro životní prostředí.

K třídění odpadů pak Čechy zejména motivují dobrá docházková vzdálenost a dostatek barevných kontejnerů. Česká republika disponuje jednou z nejkvalitnějších sběrných sítí v Evropě. Na jejím vytvoření a provozu se podílí průmysl a obce sdružené v systému EKO-KOM. Díky tomu mohou lidé aktuálně třídít své odpady do více než 473 tisíc barevných kontejnerů a menších nádob na tříděný odpad. A nemají to k nim s odpadem daleko, průměrná docházková vzdálenost se postupně zkracuje – na dnešních 91 metrů. Nádobový sběr je v České republice doplněn ještě dalšími způsoby sběru tříděného odpadu – někde tak mohou občané třídít odpady do pytlů, případně prostřednictvím sběrných dvorů nebo výkupu druhotných surovin.

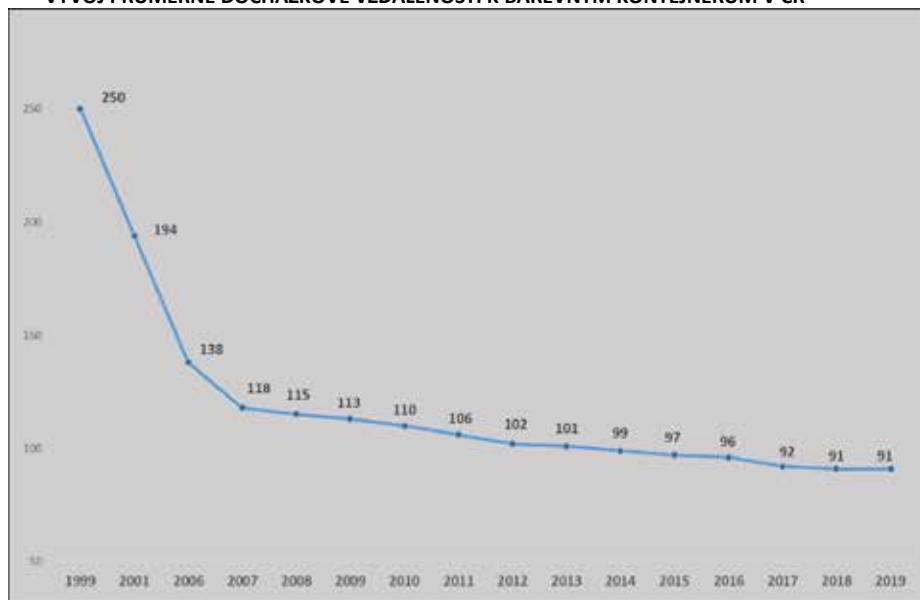
O společnosti EKO-KOM

Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů na základě autorizace vydané MŽP dle zákona o obalech 477/2001Sb. Neziskový systém EKO-KOM funguje na principu aktivní spolupráce průmyslových podniků, měst a obcí, úpravců odpadů a jejich finálních zpracovatelů.

NÁRŮST POČTU NÁDOB NA TŘÍDĚNÝ ODPAD V ČR

VÝVOJ PRŮMĚRNÉ DOCHÁZKOVÉ VZDÁLENOSTI K BAREVNÝM KONTEJNERŮM V ČR

O společnosti EKO-KOM

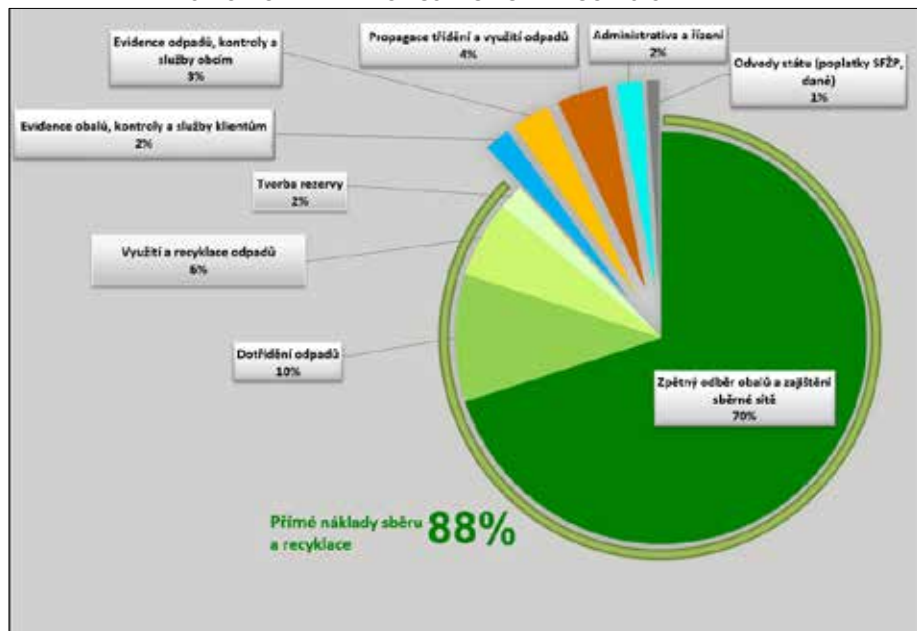
Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů na základě autorizace vydané MŽP dle zákona o obalech 477/2001Sb. Neziskový systém EKO-KOM funguje na principu aktivní spolupráce průmyslových podniků, měst a obcí, úpravců odpadů a jejich finálních zpracovatelů.

Struktura nákladů systému EKO-KOM

Většinu ročních nákladů Autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s., konkrétně 88 % představovaly v roce 2019 přímé náklady sběru a recyklace obalových odpadů. To znamená náklady na zajištění dostatečné dostupnosti a obsluhy barevných kontejnerů, dotřídění separovaného obalového odpadu a zajištění jeho využití a recyklace. 70 % celkových nákladů tvořily přímé platby obcím za zajištění zpětného odběru obalových odpadů a sběrné sítě, a za jejich předání prostřednictvím svozových firem k dotřídění a zpracování. Desetina celkového rozpočtu pak připadla na náklady na dotřídění těchto odpadů na třídících linkách a jejich úpravu na zpracovatelné druhotné suroviny. V případě některých obtížně využitelných odpadů, pak musela společnost EKO-KOM finančně podpořit i samotnou recyklaci. Loni to byly zejména barevné plastové fólie a další druhy plastů, které na trhu druhotných surovin nemají prodejní hodnotu a také recyklace nápojových kartonů v papírnách, které bylo nutné v loňském roce finančně podpořit. Na to připadlo 6 % z celkových ročních nákladů. Zhruba 2 % pak byla použita na tvorbu finanční rezervy, která slouží pro případ propadu cen druhotných surovin.

Důležitou úlohou autorizované obalové společnosti je také zajištění průkazné evidence všech obalových a odpadových toků, a to včetně její kontroly a pravidelných auditů. Tyto aktivity loni tvořily 5 % celkových nákladů společnosti. Povinná osvěta, environmentální vzdělávání žáků, oslovení spotřebitelů a další činnosti vedoucí ke správnému a efektivnímu třídění odpadů v ČR, představovaly loni 4 % celkových nákladů. Odvody státu vymezené zákonem tvořily 1 % z nákladů a zbylá 2 % činily vlastní náklady na administrativu společnosti.

STRUKTURA NÁKLADŮ AOS EKO-KOM V ROCE 2019

O společnosti EKO-KOM

Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů na základě autorizace vydané MŽP dle zákona o obalech 477/2001Sb. Neziskový systém EKO-KOM funguje na principu aktivní spolupráce průmyslových podniků, měst a obcí, úpravců odpadů a jejich finálních zpracovatelů.

BYLINY V LÉTĚ

Popularita bylin stále roste, používají se v gastronomii, ale také mají léčebné účinky. Připomeňme si některé byliny, které můžeme v létě najít na zahrádce nebo v okolí.

Levandule lékařská

Levandule lékařská má široké využití, může se použít, pokud se objeví problémy se spánkem, stavy nervozity a neklidu, pomáhá zmírnit svalové napětí nebo podpořit přirozenou regeneraci organismu, urychlit hojení ran a zabránit tvorbě jizev. Je dobrým pomocníkem při nechutenství, podráždění žaludku, virových či zánětlivých infekcích. Pomáhá při snižování krevního tlaku, při revmatických potížích.

Měsíček zahradní

Měsíček zahradní je silné přírodní antibiotikum. Jeho pravidelné užívání ničí škodlivé bakterie, viry a kvasinky, používá se při léčbě trávicího traktu, stimuluje činnost jater, čistí krev. Kloktání nálevu léčí zánětlivá onemocnění krku a dásní. Měsíček harmonizuje vysoký krevní tlak a zlepšuje ostrost vidění.

Hluchavka bílá

Hluchavka bílá v ženském organismu léčí menstruační problémy, posiluje dělohu, pomáhá při zánětu vaječníků a zastavuje bělotok. U mužů příznivě ovlivňuje prostatu, uvolňuje močové cesty, usnadňuje močení a pomáhá při jiných onemocněních močových cest.

Jitrocel kopinatý

Jitrocel se zejména užívá při všech onemocněních dýchacích orgánů, má pročišťující účinky a posiluje celkově organismus. Pomáhá uvolňovat hleny a usnadňuje vykašlávání, má pročišťující účinek na organismus, antibakteriální účinky, léčí rány.

Bazalka pravá

Bazalka podporuje trávení, podporuje chuť k jídlu, působí také proti plynatosti střev, uvolňuje křeče, pomáhá při bolestech hlavy, uvolňuje stres, má mírné antibiotické účinky a je vhodná při nespavosti.

Křen selský

Křen pomáhá při hojení ran a omrzlin, při revmatismu, zánětu dýchacích cest, povzbuzuje činnost trávicího systému, má mírný močopudný účinek.

Kostival

Kostival hojí rány a podporuje rychlou obnovu tkání, doporučuje se na výrony, modřiny, zranění, popáleniny, napomáhá při zánětech kloubů. Je velmi účinný na křečové žíly, používá se na různé formy ekzémů a akné.

*Martina Panocová
redakční rada, zastupitelka*

Festival kultury a hlučínských řemesel 2020

12. července od 14.00 hodin

Mírové náměstí v Hlučíně

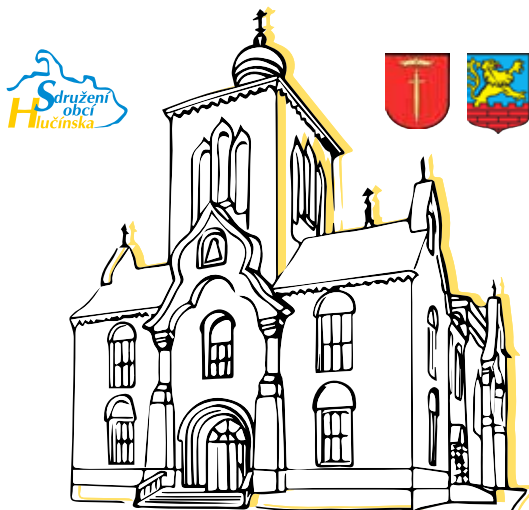

Můžete se těšit na folklorní soubory a kapely
z Hlučínska a na jarmark regionálních výrobků
a řemesel. Občerstvení zajištěno.

VSTUP ZDARMA

Akce je realizována v rámci projektu „Festival kultury a hlučínských řemesel 2020“, který je spolufinancován Moravskoslezským krajem v rámci Programu podpory aktivit v oblasti kultury v Moravskoslezském kraji na rok 2020.

Sdružení obcí Hlučínska a polské gminy Kietrz a Krzanowice
VYHLAŠUJÍ VE DNECH 1. 7. - 31. 8. 2019 SOUTĚŽ

Poznávání

Hlučínska a polských gmin

Navštivte a vyfotografujte se u vybraných kulturních, historických a přírodních zajímavostí na území obcí a měst Hlučínska a polských gmin.

Zodpovězte soutěžní otázky a vyhraďte zajímavé ceny!

Pravidla soutěže naleznete na www.hlucinsko.com

Soutěž je realizována v rámci projektu „Hlučínsko a polské gminy se představují“, reg. č. CZ.11.2.45/0.0/0.0/16_013/0001326, který je spolufinancován z Fondu mikroprojektů Euroregionu Silesia 2014-2020, z operačního programu INTERREG V-A Česká republika - Polsko.

**PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020**

**EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO**

JUBILANTI

Červenec

94 let Anna Josefusová
86 let Anežka Pekárková
84 let Elfrída Prasková
83 let Irmgarda Obrusníková
60 let Anna Balarinová
50 let Radomír Prasek
Lenka Benešová

Září

86 let Marie Hluchníková
84 let Hedvika Slavíková
81 let Marie Halfarová
50 let Pavel Lasák
Ludvík Václavík

Srpen

81 let Hilda Riemlová
80 let Hedvika Hladíková
60 let Jan Hanke
Helena Ricková
50 let Martin Moravec
Daniel Beneš

Gratulujeme všem jubilantům.

PLÁN AKCÍ OBCE STRAHOVICE NA NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

11. 07. 2020	Strassenfest
24. – 26. 07. 2020	Sportovní slavnost
28. 08. 2020	Vlčnovjanka
září 2020	Pivní slavnosti

Bližší informace o jednotlivých akcích budou zveřejněny na obecních stránkách, vývěskách a obecním rozhlasem.

Strahovický Zpravodaj – Periodický tisk územního samosprávného celku.

*Vydává obec Strahovice, Strahovice čp. 190, PSČ 747 24, IČ 00534668, www.strahovice.cz, e-mail: obec.strahovice@seznam.cz,
e-mail Strahovického Zpravodaje: zpravodaj.strahovice@seznam.cz
evidenční číslo MK ČR E 23507*

*redakční rada: Martina Panocová, Irena Juchelková, Daniel Beneš, Kristina Barancová
Příspěvky neprochází odbornou jazykovou úpravou.*